

Peter en de wolf (8+)

Serge Prokofiev

Een muzieksprookje gecomponeerd door Serge Prokofjev, waarbij de muziek het verhaal vertelt.

Iedere figuur uit dit sprookje wordt voorgesteld door een instrument van het orkest.

De fluit is het vogeltje voorstelt. Het eendje wordt gespeeld door de hobo. Het strijkorkest speelt Peter, de held van het verhaal. Grootvader wordt gespeeld op de fagot.

En voor de wolf spelen drie hoorns.

En als de jagers uit het bos komen, laten pauken en grote trom de gewerschoten horen.

Video met het verhaal, de muziek en tekeningen:

https://www.youtube.com/watch?v=RsgJ_VVNjYo&t=396s

Op een dag, heel vroeg in de ochtend, opende Peter het hek en liep de grote groene wei in. Op een tak van een hoge boom zat een klein vogeltje. Het was Peter's vriendje. Het vogeltje floot vrolijk: „Alles is rustig". Toen kwam er een eend aangelopen die blij was dat Peter het hek had geopend en besloot om lekker te gaan zwemmen in de vijver van de wei.

Het vogeltje zag de eend, vloog omlaag, ging naast hem zitten in het gras, haalde zijn schouders op en zei. "Wat ben jij voor een vogel dat je niet eens kunt vliegen?" Toen antwoordde de eend. „Wat ben jij voor een vogel dat je niet eens kunt zwemmen?" En de eend sprong in het water. Ze kletsten en kletsten, terwijl de eend in de vijver rondzwom en het vogeltje langs de waterkant huppelde.

Plotseling zag Peter een kat die door 't gras kwam aansluipen. De kat dacht: „Nu het vogeltje aan het kletsten is, kan ik het mooi pakken". En hij sloop voorzichtig naar het vogeltje. "Kijk uit," schreeuwde Peter en het vogeltje vloog meteen in de boom.

De kat liep om de boom heen en dacht: „Is het wel de moeite waard om in de boom te klimmen? Voordat ik boven ben is het vogeltje gevlogen".

Grootvader kwam ook naar buiten. Hij was heel boos omdat Peter de wei was ingegaan. "Dat is een heel gevaarlijke plek. Stel je eens voor dat er een wolf uit het bos komt, wat moet jij dan beginnen?" Peter luisterde niet naar grootvaders woorden. Jongens zoals hij zijn niet bang voor wolven. Maar grootvader nam Peter bij de hand, bracht hem naar huis en deed het hek op slot.

Nauwelijks was Peter weg of er kwam een grote grijze wolf uit het bos aangeslopen. Heel snel klom de kat in de boom. De eend zag de kat springen, keek rond, ontdekte de wolf, kwaakte, sprong uit de vijver en begon snel weg te lopen. Maar hoe zij dat ook probeerde, ze kon niet meer voor de wolf vluchten. De wolf kwam dichterbij en haalde de eend in. Hij pakte haar en vrat haar in één hap op.

Dus de situatie was nu als volgt: de kat zat in de boom op de ene tak, het vogeltje op een andere en iets verder weg zat de wolf.

Peter stond achter het gesloten hek te kijken naar alles wat daar gebeurde.

Plotseling rende hij naar huis, haalde een lang touw en klom boven op de hoge stenen muur. Een tak van de boom waar de wolf omheen liep hing over die muur. Peter pakte die tak beet en klom over de muur in de boom. Peter zei tegen het vogeltje: "Vlieg naar beneden, fladder om de kop van de wolf, maar pas op dat hij je niet pakt." Het vogeltje raakte met zijn vleugels bijna de kop van de wolf die woedend naar haar hapte. Het vogeltje plaagde de wolf en de wolf zou het vogeltje graag willen pakken, maar het vogeltje was te vlug en de wolf had geen kans.

Peter had intussen van het touw een lasso gemaakt, slingerde het om de staart van de wolf en trok uit alle macht. Toen de wolf voelde dat hij gevangen was, sprong hij als een razende om zich los te rukken. Maar Peter had het eind van het touw om de boom geknoopt en door dat springen trok de wolf de strop om z'n staart nog meer dicht.

Op dat moment kwamen de jagers uit het bos. Ze waren het spoor van de wolf gevolgd en je kon ze horen schieten. Maar Peter, die nog in de boom zat, riep: "Nee, niet schieten! Het vogeltje en ik hebben de wolf al gevangen. Willen jullie ons nu helpen de wolf naar de dierentuin te brengen?"

En daar gingen ze. Het werd een mooie optocht: Peter voorop en achter hem de jagers met de wolf aan het touw. En achteraan de optocht liepen grootvader en de kat. Grootvader schudde zijn hoofd en zei: "Stel je nu eens voor dat Peter de wolf niet had gevangen. Wat dan?"

En boven hun hoofden vloog, vrolijk fluitend, het vogeltje: "Kijk eens wat een dapper stel wij zijn, Peter en ik. Kijk eens wie wij gevangen hebben."

En als je goed luistert kun je de eend in de buik van de wolf horen snateren. Want de wolf had hem levend opgeslokt.